

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 березня 1984 року

№ 35 (3386).

Ціна 2 коп.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: Твій внесок, комсомол

КОЛГОСП «Жовтень». У будинку механізаторів тракторної бригади Йосипівського відділка ми не застали нікого.

— До сівби готові, — говорить бригадир Василь Іванович Дорошенко, якого ми зустріли на майданчику. — Зараз ще раз перевіряємо готовність техніки до весняно-польових робіт.

Так, на лінійці готовності в бригаді 11 зернових, дві бурякових, дві кукурудзяних сіялки. Із 21 трактора відремонтовано 19. І хоча молодих механізаторів у тракторній бригаді небагато, потрудилися вони на славу. Як, наприклад, трактористи комсомольці Юрій Письмак та Володимир Поліщук.

Непоганий стан справ у Тишківській тракторній.

чечко вчасно відремонтували закріплену за ними техніку. А чому ж вони не зайнялися сіялками? Тут же їх поміч була б і необхідна, і своєчасна.

Комітет комсомолу господарства на своєму засіданні затвердив склад комсомольсько-молодіжних сіяльних екіпажів. Але з поля зору секретаря комсомольської організації Павла Ювшина випав увесь етап підготовки техніки до весни. Можна ж було, приміром, організувати рейд штабу «Комсомольського прожектора», розробити чіткі умови соціалістичного змагання, на решті, поїхати і розібратися в причинах зовнішнього ремонту в Йосипівській тракторній. І там, де були недоліки, комітет на чолі з секретарем міг рішуче взяти за їх усунення. Міг, та не взявся.

У всеозброєнні зустріне весняну сівбу колектив тракторної бригади колгоспу імені Чкалова, де бригадиром Б. Д. Крикотенко.

Механізатори одними з перших у районі справилися з ремонтом ґрунтообробних та посівних машин, наприкінці лютого завершили і ремонт тракторів. Саме так і було записано в соціалістичних зобов'язаннях.

Добре потрудилися три Миколи — комсомольці Лебека, Буняка, а також Полуса. Цим хлопцям, як і Віктору Лулану, котрий щойно повернувся з рядів Радянської Армії до рідного колгоспу, довіряють засівати поле.

Механізатори бригади хоч сьогодні готові вийти в поле.

Чим же забезпечені тут високі темпи ремонтних робіт, їх якість? Несамперед — перехід на бригадний підхід, гласність соціалістичного змагання, прогресивне стимулювання праці, чіткі й злагоджені дії ремонтників.

Ініціатива механізаторів і ремонтників Бобринецького району по достроковій високоякісній підготовці сільськогосподарської техніки до польових робіт нинішнього року знайшла підтримку у механізаторів Новомиргородського району. У переважній більшості господарств добре розуміють, що вести польові роботи своєчасно і доброякісно можна тільки при високій надійності сільськогосподарської техніки. Але, як свідчать перевірки, з різних причин до весняно-польових робіт у деяких господарствах підготувалися абияк. І прикро, що

осторонь важливої справи залишилися комітети комсомолу, райком комсомолу.

А у колгоспі «Комуніст» ще погано підготовлене до сівби насіння.

І ще одне. В районі чималий клін доведеться засівати ранніми зерновими і кормовими культурами. Словом — роботи для сіячів вистачить. І успіху досягнуть там, де своєчасно подбали про підбір і розстановку кадрів. Але при перевірці з'ясувалося, що в деяких господарствах комітети комсомолу непослідовні у створенні комсомольсько-молодіжних сі-

КУКУРУДЗИ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

З думою про врожай

«Кукурудза, як переконливо підтверджує досвід колгоспів і радгоспів, першодних бригад і ланок, — це «культура великих можливостей». Я згадав ці слова із звернення учасників міжрайонного обласного се-

пелюх, але я б ще додав: це дуже вдячна культура.

У нашому колгоспі її вирощуємо щороку. Хвалитися не буду, але все ж можна сказати, що певний досвід маємо. На окремих полях отримували близько 55 центнерів кукурудзи з гек-

тару. А бувало, що урожай не перевищував 28 центнерів. Не можна сказати, що цим задовольнялися, але все ж укорінилася така практика: брати від землі те, що вона дає, брати сповна.

Успіх ланки Григорія Васильовича був для нас своєрідним поштовхом, адже відчуваємо, що подібних урожаїв можемо і повинні добиватися.

На подвір'ї тракторної бригади стоїть майже готова установка для внесення аміачної води в ґрунт. Подібно ми бачили в Чумака, вирішили скласти таку ж і в себе. Незабаром ми перевіримо установку в роботі, а поки що головне — закінчувати вирівнювання ґрунту на полях, що відведені під кукурудзу, і закриття вологості. Нині вже вирівняли 130 гектарів ґрунту. Добре працював член нашої ланки Володимир Марченко.

Здавалося б, справи йдуть непогано, та ось турбують перші труднощі. Як відомо, індустріальна технологія передбачає своєчасне внесення добрив, а головне — у потрібній кількості. А ми сьогодні не можемо похвалитися, що маємо цю необхідну кількість, тобто щонайменше 350 тонн.

Наша бригада взяла на себе зобов'язання зібрати у середньому по 45 центнерів зерна з гектара. Спеціалісти вважають, що індустріальний метод дозволяє планувати майбутній урожай кукурудзи, головне — враховувати все до дрібниці. Поряд із обробітком ґрунту, правильним і своєчасним внесенням добрив, гербіцидів, неабияке значення має вибір сорту насіння. Ми вже переконалися, що для наших умов найкращі сорти «Жеребківський» і «Піонер». Вони несприятливі до надмірної вологості і до спеки. Тож і нинішнього року віддамо їм перевагу.

Поряд з новим не забуваємо й старе, тобто той цінний досвід, що роками набували наші старші товариші. Для молодих механізаторів нашої ланки багато значить те, що вони мають можливість працювати з таким досвідцем, мудрим механізатором, як Микола Миколайович Кабанець. Він завжди охоче ділиться своїми знаннями з молодшими. Олексія Будька і Сергія Оду можна з упевненістю назвати найздібнішими його учнями. Сергій, до речі, нагороджений грамотою Олександрійського райкому комсомолу за трудові успіхи.

...У хліборобів завжди такі ще не встиг покласти насіння в ґрунт, а вже думаєш про врожай. Думаємо про нього і ми. Вже турбуємося, чи буде все гаразд із збіральною технікою, чи отримаємо її в потрібній кількості, адже вона сконцентрована на центральному колгоспному дворі. Ці та багато нових турбот не полишатимуть нас аж до осені, коли наступлять наші жнива. А поки що готуємося до того часу, коли висіємо в ґрунт перше насіння майбутнього врожаю.

П. ПЛІЧКА,
ланковий механізованої комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Фрунзе.
Олександрійський район.

Екзамен прийме поле

Правда, не всі культиватори були укомплектовані необхідною кількістю лап, а сіялки не відрегульовані на потрібну норму висіву. Сьогодні ці недоліки усунути.

Механізатори поскаржилися на недостатнє постачання бригади деяких паливно-мастильних матеріалів, капронових шестерень до бурякових сіялок і т. п. Прикро. Але й за цих умов кмітливість і винахідливість виявили молоді комуністи Анатолій Дахно та Олександр Грабар, а також Володимир Дануца. Вони не тільки вчасно справилися з ремонтом закріпленої техніки, а й допомагали іншим. У цілому до «першого наступу» на весняне поле тишківці готові.

Та, на жаль, відстає ще з підготовкою до весняної сівби Кам'януватська тракторна бригада. В результаті міжгосподарської взаємоперевірки (партнером у колгоспі «Жовтень» — колгосп імені Шевченка) з'ясувалося, що тут до підготовки техніки поставилися байдуже. Ремонтом займалися. Але належним чином його якість ні бригадир А. Л. Бабенко, ні механік М. М. Борисов не контролювали. До того ж, у механізаторів немає підстав нарікати на відсутність необхідних умов для якісного і своєчасного ремонтування: у бригаді є непогано обладнана майстерня. Очевидно, основна причина недоліків криється безвідповідальному ставленні до підготовки техніки.

Досі не укомплектовані й не вивезені у поле зіпні борін, не готові до сівби бурякові сіялки. А сіяти цукрові треба буде на площі 170 гектарів! Молоді трактористи комсомольці Вячеслав Скляренко, Григорій Жебак та Юрій Крав-

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

У колгоспі «Дружба», як і взагалі в районі, керівники господарства не скаржаться на нестачу молодих робочих рук. Це не дивно: тут постійно дбають про поліпшення умов праці і побуту тих, хто пов'язує своє життя з професією хлібороба чи тваринника. А звідси й зростання продуктивності праці й підвищення життєвого рівня колгоспних трудівників.

Ось на другій молочно-товарній фермі майже повновисна доярок — молоді. Кожна з них одержала за два місяці по 440—550 кілограмів молока на корову.

На знімках: 7—8 кілограмів — такий добовий надій на корову по ґрунті доярки Лізи КОЗАР; завідувача фермою (третья праворуч) Н. П. ДРОБЕЦЬКА; наставник і порадник для молодих доярок Ірми ФРАНЦУХ, Лідії ДЕМЧУК та Ніни ЗАБІГАЙ.

Текст і фото М. САВЕНКА.

Онуфріївський район.

вальних екіпажів. Тут своєрідне слово повинен сказати райком комсомолу.

А. БЕЗТАКА,
спецкор «Молодого комуніста».

мінару-наради кукурудзів до всіх ланкових, механізаторів, колгоспників, робітників радгоспів і колективів хлібоприймальних підприємств. Саме так, кукурудза — культура всіля-

Минулого року ланка Григорія Васильовича Чумака із сусіднього відділку № 4, з якою ми змагалися, збрала в середньому по 47,2 центнера кукурудзи з гектара. Вона ж виборола

Нас дружба єднає навіки

За ініціативою Ленінського комсомолу влітку 1985 року Москва зустрічатиме гостей XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Близько чотирьох десятиліть віддаляють нас сьогодні від першої фестивальної зустрічі молоді в Празі 1947 року. А коли бути точними, то фестивалний рух зародився ще раніше — у листопаді 1945-го, коли до Лондона на Всесвітню конференцію зібралися делегати молоді 68 країн. Від імені мільйонів юнаків і дівчат різних національностей представники більше двохсот молодіжних організацій заявили про своє прагнення боротися за єдність молоді у всьому світі, за дружбу представників усіх рас, боротися за знищення залишків фашизму, за справедливий і довготривалий мир, за викорінення бідності і безробіття. Лондонська конференція прийняла також рішення про періодичне проведення всесвітніх фестивалів молоді і студентів.

На першому фестивалі в Празі 17 тисяч юнаків і дівчат були посланцями молоді з 71 країни. Основу радянської делегації на I Всесвітньому фести-

валі складали вчорашні воїни, учасники нещадної битви з фашизмом. Делегати фестивалю взяли участь у відбудові спаленого фашистами чеського села Лідіце. Тут же, в Празі, вперше прозвучала пісня Анатолія Новикова і Льва Ошаніна «Гімн демократичної молоді», яка стала гімном всесвітніх фестивалів демократичної молоді.

Наступні фестивалі молоді проходили відповідно у Будапешті, Берліні, Бухаресті, Варшаві. І кількість делегатів у 1955 році зросла до 31 тисячі юнаків і дівчат, які представляли молодь 114 країн світу. Фестивальний рух завоював серця мільйонів борців за мир, уряди його впливались все нові й нові сили.

У рік десятилітнього ювілею фестивального руху на VI Всесвітній фестивалі молоді і студентів запросили гостей столиці нашої Батьківщини. Незважаючи на те, що напередодні фестивалю західна преса розгорнула антирадянську пропагандистську кампанію, це не підірвало бажання молоді світу зітхатися до Москви. На форум юності в столицю СРСР прибули представники 131 країни, цей символічний загін налічував 34 тисячі учасників. Фестиваль став новим етапом розвитку фестивального руху.

Далі шлях молодіжних фестивалів пролягав таким маршрутом: Відень (1959 р.), Хельсінкі (1962 р.), Софія (1968 р.), Берлін (1973 р.), Гаваї (1978 р.). XI Всесвітній фестиваль молоді і студентів проходив на острові Свободи, у столиці першої соціалістичної держави Латинської Америки. На нього зібралися посланці 145 країн світу. На фестивалі з особливою силою звучали слова підтримки зовнішньополітичного курсу КПРС і Радянського уряду в інтересах миру і безпеки народів, підтримки боротьби за національне і соціальне визволення пригноблених.

Сьогодні посланці миру і дружби готуються зустріти Москва. Заклик Ленінського комсомолу провести XII Всесвітній фестиваль юності планети в Москві — це новий заклик до миру, до об'єднання зусиль прогресивної молоді світу у боротьбі за те, щоб відвести загрозу ядерної катастрофи, зберегти мир для майбутніх поколінь.

С. КАРЛАШ,
завідуючий фондами
обласного музею комсомольської слави.

УВАГА!

У ПОХІД, ДОЗОРЦІ!

Рішенням Секретаріату ЦК ВЛКСМ і колегії Державного комітету СРСР по забезпеченню нафтопродуктами з 20 березня по 20 травня в усіх республіках, краях і областях пройдуть рейди-перевірки молодими дозорцями економного і раціонального використання нафтопродуктів у народному господарстві.

Молоді дозорці області! Проведіть у своїх господарствах, на підприємствах і будовах двомісячник економного і раціонального витрачання нафтопродуктів. Не проходите повз невинуватого марнотратства паливно-мастильних матеріалів!

Об'єктом вашої уваги повинні стати автозаправочні станції, зокрема, контроль за покупкою і споживанням бензину власниками індивідуального транспорту. Перевірте стан усіх резервуарів, насосних трубопроводів, залізничних і автомобільних естакад. На порозі — сівба. Сотні тракторів вийде в поле. Перевірте, як використовуються паливні. Прозерезуєть рейдів, виявлені недоліки оперативно повідомляйте редакцію.

Отже, в похід, дозорці! Чекаємо ваших повідомлень.

В ту ніч 22 червня 1941 року майору Федору Гігловому не спалося. Згадував тридцяті рік, коли комсомольцем з дипломом Уманського педтехнікуму поїхав на Далекий Схід, де зводився фундамент міста комсомольської сла-

ви. Відомить про героїзм прикордонників, які до кінця виконали свій обов'язок, ні на крок не підступили від своїх рубежів. У бою, коли воїни в зелених кашкетах, стікаючи кров'ю, стримували павальний натиск гітлерівців, Федір

КОНКУРС «ЦЕ ПОТРІБНО ЖИВИМ»

Часом покликаний

вн Комсомольська-на-Амурі. Тут активного комсомольця обирають секретарем Благочесного обкому комсомолу.

Потім — навчання в щонно відкритому Київському педагогічному інституті, по закінченні якого була служба в Червоній Армії. У війні з білофіннами дістав тяжке поранення. Після одужання молодого червоноармійця, що мав досвід комсомольської роботи, направлюють на навчання до Ленінградського прикордонного училища.

...Неспокійна ніч на кордоні. Відтоді, як прийняв під своє командування заставу поряд із Брестом, — весь час у напруженні.

Фашисти, віроломно захопивши Польщу, підтягували до радянських кордонів усе нові сили. Тепер і без оцінок можна було бачити сіро-зелені постаті, що метушилися по ту сторону. І тільки тихоплиний нерепетив річки з чудною назвою Віта на секунди заспокоював: не хотілося вірити, що буде війна. Мимоволі думка сягнула рідної Черкащини. Як там дружина, син Сашко, котрого з самого народження ще й не бачив?

23 червня «Правда» по-

Гаврилович Гігловий був важко поранений. 85-а дивізія одержала наказ відходити, і тільки захисники Брестської фортеці залишилися стримувати агресора.

...Вже буде здано Мінськ, фашисти стоятимуть біля стін Смоленська, а Брестська фортеця житиме і боротиметься.

Нині в Брестській фортеці-меморіалі можна побачити фотопортрет офіцера-прикордонника Федора Гіглого. Активну участь брав Федір Гаврилович у боях під Москвою та на Курській дузі.

6 листопада 1943 року наші війська завершили розгром ворога і оволоділи Києвом. За мужність у цих боях Федір Гаврилович одержав орден Червоної Зірки.

Шлях ветерана проліг через Житомир і Львів, Краків і Віттенберг — аж до Берліна, де він брав участь в операції по оточенню і ліквідації німецької групи військ, що намагалася прорватися на південний схід від столиці рейху.

А через тиждень доля привела Гіглого в Дрезден, місто, що своєю культурою і пам'ятками мистецтва рівняється з Ленінградом і Парижем. Тут

Федір Гаврилович очолював групу бійців, що володіли німецькою мовою. Завдання групи — виявлення і збереження цінностей літератури і мистецтва.

У листопаді 1945-го, демобілізувавшись, Федір Гаврилович Гігловий разом із сім'єю вперше приїждить у Салькове, де працює директором школи. Пізніше — на посаді завідувача Гайворонським районом.

У 1948-му році партія направляє комуніста Гіглого в Новомиргород. А ще через 10 літ Федір Гаврилович повертається в Салькове і працює директором середньої школи, викладає історію.

Сьогодні ветеран війни і праці Федір Гаврилович Гігловий на заслуженому відпочинку. Незважаючи на те, що даються ознаки фронтів рани, продовжує жити повнокровним життям. Його можна зустріти в школі, де Федір Гаврилович ділиться спогадами про той буремний час, з якого починалося заповнення анкети його життя.

І. ЯВОРСЬКИЙ,
учень 10 класу Сальківської середньої школи.

Гайворонський район.

24—31 БЕРЕЗНЯ — ВСЕСОЮЗНИЙ ТИЖДЕНЬ ДИТЯЧОЇ І ЮНАЦЬКОЇ КНИГИ

«Іменинниця» — естонська література

В час весняних канікул щороку проводиться традиційний Всесоюзний Тиждень книги для дітей та юнацтва. В цьому році він присвячується 60-річчю присвоєння піонерській організації і комсомолу імені В. І. Леніна. Девіз Тижня — «Ім'я Леніна — в серці кожному, вірність партії — ділом доведемо».

Урочисте відкриття Тижня відбудеться в столиці Естонської РСР — Таллінні. Тому, за встановленою традицією, в центрі «книжчиних іменин» буде естонська література, творчість естонських дитячих письменників.

Трудящі Естонії пишуть своєю республікою — краєм голубих озер і стародавніх міст, краєм високорозвинутої індустрії, сучасного сільськогосподарства і рибальства. За 40 років соціалістичного будівництва в республіці досягнуто значних успіхів у галузі економіки й культури. Естонія має багату культурну традицію, в тому числі і в дитячій літературі, яка сьогодні розвивається як органічна частина багатонаціональної радянської літератури для дітей. По кількості виданих дитячих книг Естонія займає четверте місце в СРСР. Твори всіх письмен-

ників Естонії перекладаються на багато мов народів СРСР і зарубіжних країн. В перекладах на російську мову видано твори сімдесяти авторів. Тільки книги Холгера Пукка перекладено на 15 мов народів СРСР і зарубіжних країн. 30 книг Ено Рауда надруковані на дев'яти мовах, а 11 книг С. Вяля — на десяти мовах.

Міжнародне визнання одержала творчість Ено Рауда, ім'я якого занесено в Міжнародний почесний список імені Г.-Х. Андерсена, а за книгу «Вогонь в затемненому місті» він удостоєний першої премії Всесоюзного кон-

курсу на кращий твір для дітей та юнацтва. В 1975 році у почесний список «Кращі з кращих» міжнародна дитяча і юнацька бібліотека в Мюнхені внесла 18 книг одинадцяти дитячих письменників Естонії, в тому числі Е. Беєкмана, І. Марана, А. Первика, Х. Пукка, Е. Рауда. Ці твори в ході Тижня пропагандуватимуться на виставках, в бесідах і оглядах в усіх бібліотеках області.

О. ШУГАЄВА,
головний бібліограф
обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

Люблять учні молодших класів Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району куточок «У світі казок», який розмістився в шкільній бібліотеці. Тут діти можуть почитати нові казки, виготовити ляльки — персонажі тієї чи іншої казки, влаштувати парад казкових героїв.

На злімку: жовтенята оглядають ляльок, виготовлених старшими товаришами.

Фото Г. ВРАДІЯ.

Незабаром почнуться шкільні весняні канікули. Для хлопців і дівчат після нелегкої навчальної чверті настане пора відпочинку. На цілий тиждень змовкне голосний дзвінок, та не змовкне веселий гамір у школах. Працюватимуть різноманітні клуби, секції, гуртки. У Компаніїській восьмирічці, наприклад, для занять гуртків будуть віддані всі кабінети і класи. Не припинять своєї роботи юнацькі школи, серед них і семикласниця Таня ПОПОВЕНКО. У минулому році за зайняте друге місце в республіканській естафеті «За ленінське ставлення до природи» вона була нагороджена Грамотою Міністерства сільськогосподарства СРСР і цінним подарунком.

Фото М. САВЕНКА.

ДЕБЮТ В «МК»

Валерій Чалий працює інженером на Долинському комбінаті хлібопродуктів. Свої перші вірші надрукував у шкільні роки у районній газеті «Шляхом Ілліча». Сьогодні його вірші представляємо читачам нашої газети.

Валерій ЧАЛИЙ

Гарячі точки планети

І в пошук, і в давніх газетах
За пересень, жовтень чи червень.
«Гарячі точки планети» —
У серце трагедій черги.
Гарячі точки планети —
Вогонь над убогими хижками.
І труни дітей, і ракети,
Діями пацієнтів хижки.
Діями, що забули історію.
Болять: «Ракети на бочку»
Планету вони перетворюють
В суцільну гарячу точку.
А точка — колиська розуму,
Можливо, на Бессейт єдина...
Невже врятувати не в змозі ми
Землі голубу краплину?
На нас не скінчиться історія!
В цехах, на полях і будовах
Ми мир на планеті відстоїмо —
Хай значить це в Білому домі!

Випадок на перехресті

На перехресті автомагістралей
Світлофорів
Різнокольоровими очима
Регулювали рух.
Раптом
З якогось автомобіля
Випала хлібниця.
Тепла і жива.
Вона лежала на чорному асфальті,
Зіщулюючись,
Ниротувавшись до смерті.
Але
Світлофорів
Всі разом
Червоними тривожними очима
Зупинили рух
По всіх напрямках.

Автомобілі
І ті, хто сидів у них,
Незадоволено, але покірно зупинились.
Не розуміючи причини тривоги.
А в коло,
Залишивши онука на тротуарі,
Вийшов спокійний чоловік.
Він взяв хлібину,
Обережно струсну з неї пил
І повернувся до хлопчика.
Здалеку
Не було чути їхньої мови.
Та було видно,
Як хлопчик
Ніжно загорнув хлібину.
Світлофорів
Засяяли зеленими очима,
Відкриваючи рух.
Автомобілі
Рухнули з місць,
Незадоволяючи згаданий час...
А в їх політроні
Відзеркалювалися
Спокійний чоловік,
Хлібниця
І хлопчик.

Повернись

Простягнувшись
В благодійні печалі
Мокрі руки
Ододати віт.
— Повернись, —
Шепочу я ночами, —
Повернись,
Свій невідданий світ.
— Повернись,
Я забуду образи.
Повернись,
Ми ж з тобою — сім'я.
Зрозумій,
Так не можна одразу
Все губити,
Що знайшли ти і я.
Повернись,
Бо ти і я, бо ти і я —
Дорослі люди.
Нові знайшли
Не зможеш ти
Стенити ту, що нас звела?
Ненче вона поліном
Поросла?
А дні біжать, а дні
Летять —
Минають роки.
А дні біжать, а дні
Летять —
Життя коротке.
Згадай ти знов мою любов,
Згадай ти знов
Щасливий час,
А наше щастя знов
Згадає нас.

Згадай

нашу любов

Забула ти зелений край,
Де ми зростаєм,
Забула ти зелений гай,
Де ми гуляли,
Забула ти мої листи,
Забула ти мої слова,
Ти все забула, а любов
Моя жива.
В твоїх очах, в твоїх очах
Я бачу смуток.
Лише печаль, гірка печаль
Що не забула.
Пробач мені холодні дні,
Згадай свої весняні сні,
Давай чекати нової весни,
Образи всі, образи всі
Давай забуду,
Бо ти і я, бо ти і я —
Дорослі люди.
Нові знайшли
Не зможеш ти
Стенити ту, що нас звела?
Ненче вона поліном
Поросла?
А дні біжать, а дні
Летять —
Минають роки.
А дні біжать, а дні
Летять —
Життя коротке.
Згадай ти знов мою любов,
Згадай ти знов
Щасливий час,
А наше щастя знов
Згадає нас.

Несподіваним виявився вміст планети, знайденого мінчанином З. І. Звіздоглядом. На місці старого розібраного будинку він побачив дітей зі старими фотографіями. З. І. Звіздогляд передав їх у Державний архів-музей літератури й мистецтва БРСР.
На сімдесяти трьох фотографіях зафіксований у різні моменти життя відомий англійський письменник, драматург театральний і музичний критик Бернард Шоу (1856—1950). Серед знімків дев'ять портретів самого Шоу, а також сюжети, зняті під час його подорожей по Японії, Єгипту, Америці, Греції.
Як опинилися знімки в старому мінському будинку, кому належала колекція, поки встановити не вдалося. Залишається допускати, що хазяїн її — чи то збирач рідкісних фотографій, чи то літератор, що цікавився біографією Бернарда Шоу. Популярність письменника, великого друга нашої країни, що вітав Велику Жовтневу соціалістичну революцію, особливо зростає після його відвідин 1931 року Радянського Союзу. Тоді урочисто було відзначено 75-річчя Бернарда Шоу. Шлях письменника в Москву пролягав через Білорусію.
На знімку: Бернард Шоу з семірідними актрисами, сестрами-трійнятами Мобі.
(Фотохроніка ТАРС).

«НАША ДУМА, НАША ПІСНЯ...»

ДО 170-РІЧЧЯ

У місті на Неві Т. Г. Шевченко жив майже сімнадцять років, тобто більше третини часу, якого не вельми щедно віділила йому доля для стражденного, мученицького життя.

Панським козаком сімнадцяти літ прибув Тарас у Петербург і звідтоді оселився до останніх днів своїх у тодішній столиці царської Росії, виїжджаючи звідси лише на побачення з рідною Україною та в заслання більш як на десять років.

Петербург для Шевченка був його любов'ю і був його ненавистю. Петербург дав Шевченкові освіту, подарував мудрих учителів та вірних друзів і він же ще більше загострив у Шевченкові відчуття несправедливості, ще дужче роздмухав у його душі бунтарський вогонь. У Петербурзі Шевченка викупили з кріпацтва, тут він закінчив Академію мистецтв, у цьому місті створив він свої перші поезії (у 1838 році Є. Гребінка писав Г. Квітці-Осипові: «А ще тут є у мене один земляк Шевченко, що то за завзятий писать вірші... Як що напише, тільки цмоки та одар руками обполи!»), згодом видав рідною мовою першу збірку віршів «Кобзар», який судилося згодом стати безсмертною книгою.

У Петербурзі, який тоді був центром суспільно-політичного і культурного життя Росії, формувалися його революційно-демократичні погляди. Тут він познайомився з передовими російськими революціонерами — демократами В. Бєлінським, М. Чернишевським і М. Добролю-

бовим, видатними діячами російської культури К. Брюлловим, В. Жуковським, О. Венеціановим, В. Григоровичем, В. Делем, братами Жемчужниковими, Л. Меєм, М. Костомаровим, І. Тургеневим, М. Лесковим та іншими.

У Петербурзі Великий Кобзар прожив свої останні три роки після заслання. Тут у кімнаті в Академії мистецтв він і помер 10 березня 1861 року.

...Глухо відлунюють ірони у довгому, високому і вузькому коридорі, який веде до кімнати, при вході до якої на мармуровому подіумі — погруддя великого поета України роботи скульптора Ф. Ф. Каменського і меморіальна дошка з написом: «Тут жив і помер Тарас Григорович Шевченко, 25 лютого 1814 р. — 26 лютого 1861 р.». Бюст і дошку за рішенням ради Академії мистецтв було встановлено 1911 року наперекір офіційній установці властей.

Тихе світло з-під гофрованої фіранки падає на широкий стіл із суволами паперу, підсвіченим, оздою польових квітів. Пучок сухого барвінку і рути на стіні — ці квіти і трави завжди нагадували Шевченкові його рідну далекі Україну. Про неї нагадували йому і кобза у нутрі, і солом'яний бриль при вікні. Світло м'яко лягало на невеличкий диван, оббитий простою клеїною, журнальний столик, шафу з книгами... А ще одразу відчувалося, що ти не просто у кімнаті — у майстерні. На стінах — художничі офорти, естампи, картини, на столі — керамічна ваза з пензлями, олівецями, штихелем, ручками, посеред кімнати — мольберт з одним із перших творів живопису «Натурщик у позі Марсія» та на низькому ослінчику невеличкий сундук з палітурою... Здається, художник тільки-но вийшов із кімнати, аби за хвилину другу повернутись і стати до роботи...

Вузький дерев'яний сідіс ведуть до антресолі. Тут поет відпочивав, про-

Завершилося Всесоюзне Шевченківське літературно-мистецьке свято «В сім'ї польній, новій». Розмаїтою була цього року географія свята — літературні зустрічі відбулися на черкаській землі, яка дала світові великого Тараса, на Чернігівщині та Львівщині, у Волинській, Одеській, Донецькій, Миколаївській та інших областях республіки. Широко відзначали 170-річчя з дня народження великого поета, художника, мислителя революційно-демократичного напрямку Т. Г. Шевченка і за межами України — в Оренбурзі, Вільносі, Орську, на Мангішлязі.

Шанують пам'ять про Тараса Григоровича трудящі міста на Неві. Наші кореспонденти побували у ці березневі дні в Ленінграді.

З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

одив вільний від роботи час, приймав гостей. Сьогодні на антресолях розташована частина експозиції меморіальної майстерні — оригінальні офорти і копії картин живопису, поетичних творів, документів.

Меморіальна майстерня Т. Г. Шевченка була відтворена у 1964 році, коли народи світу відзначали 150 років з дня народження великого поета. В основу її створення лягли спогади російського письменника

Миколи Лескова, російського скульптора і близького товариша Шевченка Михайла Микешина та інших сучасників поета.

Сюди, в Академію мистецтв СРСР, що по Університетській набережній на Васильєвському острові, на святкування 170-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка з'їхали гості з різних кутків країни — з Києва і Москви, Львова і

Талліна, Волині й Черкащини... Прийшли віддати шану ленінградці. Круглий зал засідань Академії не вміщав усіх бажаних побувати на вечорі.

Микола Луків, український поет: — Такі поети, як Шевченко, народжують раз на всю історію народу. Вони утверджують народ і тому стають безсмертними.

Юрій Ритхеу, російський письменник, лауреат Державної премії РРФСР імені М. Горького: — Моє знайомство з Україною почалося з «Кобзаря». І я й досі не перестаю дивуватися, милуватися і впливатися милозвучністю мови великого Шевченка. Сьогодні мій народ має писемність і з особливою гордістю я кажу зараз, що однією з перших книг, перекладених для чукотського народу, був «Кобзар».

Є. Стрельченко, літературознавець із Москви: — Сьогодні у світі Шевченку встановлено понад 200 пам'ятників. Такої шани не удостоївся жоден письменник світу. І тому актуальними і сьогодні є турботи багатьох видатних діячів культури минулого століття, трудящих країни про зведення пам'ятника і в місті на Неві, якому Шевченко віддав стільки років свого життя.

На вечорі з доповіддю «Шевченко і Петербург» виступила учений секретар музею Т. Г. Шевченка у Києві Наталя Клименко. Були зроблені також повідомлення «Шевченко і Петербурзький університет», «Шевченко — ілюстратор історії О. В. Суворова», «Шевченко — художник», «Шевченкові поезії зву-

чали українською, російською, єврейською мовами. Письменників Ленінграда представляли голова письменницької організації міста Анатолій Чепуров, поети Сергій Макаров, Всеволод Азаров та Ірена Сергєєва, прозаїки Юрій Ритхеу, літературознавець, перекладач, відомий шевченкознавець Петро Жур. Українські митці подарували меморіальній майстерні чимало нових експонатів. Зокрема лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка художник В. Н. Борисенко у подарунок привіз ілюстрації до творів Кобзаря українського графіка Олександра Івахненка.

Вечір закінчився великим концертом самодіяльного народного хору Виборзького Палацу культури м. Ленінграда. Бурхливими оплесками нагороджували учасників вечора українські народні думи і пісні, які виконав народний кобзар із Корсуна — Шевченківського Олександра Сергійович Чуприна.

...Ленінградці бережуть і шанують пам'ять про народного співця України — Великого Кобзаря. У Ленінграді встановлено кілька меморіальних і пам'ятних дошок на будинках, де жив і творив Т. Г. Шевченко. Ім'я поета, художника, революціонера-демократа носять площа, вулиці і школа міста. Про велику шану свідчать і щорічні вечори пам'яті Тараса Григоровича Шевченка, що проходять в рамках Всесоюзного Шевченківського літературно-мистецького свята «В сім'ї вільній, новій».

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
В. БОНДАР.
Ленінград—Кіровоград.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Юнаки і дівчата Кіровоградщини!

Нині в нашій області триває набір добровольців у Всесоюзний загін імені Ленінського комсомолу, який візьме участь у Всесоюзній ударній комсомольській будові — спорудженні металургійного заводу в місті Комсомольськ-на-Амурі.

Трест «Комсомольськметалурбуд», що веде будівництво об'єкту, запрошує на роботу робітників найрізноманітніших будівельних спеціальностей. Юнаки і дівчата, які не мають спеціальності, зможуть набути

її в учбовому комбінаті як з відняттям, так і без відняття від виробництва.

Прибулі добровольці забезпечуються гуртожитком. Штаби по підготовці і формуванню Всесоюзного загону знаходяться при міськомках і райкомках комсомолу області.

Комсомольці і молодь, які бажають поповнити ряди Всесоюзного загону, будуть направлені у місто Комсомольськ-на-Амурі.

Комсомольська ударна чекає на вас, друзі!

Вступайте до Кіровоградського міського середнього професійно-технічного училища № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова

Училище готує кваліфікованих робітників таких спеціальностей: монтажник сталевих конструкцій; електромонтажник; майстер опоряджувальних робіт; формувальник залізобетонних конструкцій.

Приймають юнаків і дівчат з освітою за 10 класів віком від 17 років.

Учнів забезпечують гуртожитком, стипендією і доплатою до тарифу робітника першого розряду. Особи, які вчаться по спеціальності формувальник залізобетонних конструкцій, одержують безплатне харчування і спеодяг.

Початок занять — в міру комплектування груп.

Вступники подають до 25 березня такі документи: заяву, документ про освіту, паспорт, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокартки (3×4 см).

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефоні: 7-12-17, 7-12-81, 7-12-72. Іхати автобусами №№ 2, 14, 29 до зупинки «Вул. Мічуріна» або тролейбусом № 2 до зупинки «Будеталь».

Дирекція.

Зам. 145.

ВСТУПАЙТЕ

ДО НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ СРСР І ХАРКІВСЬКОГО ЮРИДИЧНОГО ІНСТИТУТУ!

Приймають осіб чоловічої статі віком до 25 років, що відслужили дійсну військову службу в Збройних Силах СРСР, комуністів або комсомольців, за станом здоров'я придатних до служби в органах МВС, що мають середню освіту й позитивно характеризуються по службі у Збройних Силах, за місцем роботи і проживання.

Строк навчання:

у вищих навчальних закладах — 4 роки; у спеціальних середніх навчальних закладах — 2 роки.

Вступники складають екзамени

до вищих навчальних закладів:

з російської мови і літератури (твір і усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно); до середніх спеціальних навчальних закладів: з російської мови і літератури (твір), історії СРСР (усно).

Курсантів забезпечують безплатним харчуванням, гуртожитком, обмундируванням і грошовим утриманням. Час навчання зараховується до загального трудового стажу служби в органах МВС.

Студентам Харківського юридичного інституту виплачують стипендію 55 крб. на місяць, їх забезпечують гуртожитком.

Випускникам навчальних закладів МВС СРСР видається диплом про вищу або середню юридичну освіту, і присвоюється звання «лейтенант міліції» (лейтенант внутрішньої служби). По закінченні навчання випускників направляють на роботу до органів внутрішніх справ на посади: слідчих, експертів-криміналістів, інспекторів карного розшуку, по боротьбі з розкраданням соціалістичної власності, адміністративної служби міліції, начальницького складу виправно-трудових установ.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 41, відділ кадрів УВС обласного комітету, кім. 69, з 9.00 до 18.00, крім неділі.

При собі необхідно мати паспорт, військовий, комсомольський (партійний) квиток, документ про середню освіту, свідоцтво про народження.

Відділ кадрів УВС обласного комітету. Зам. 147.

ЛІКИ ДЛЯ РОСЛИН

Дбаючи про майбутній урожай, подумайте і про захист рослин від різних шкідників та хвороб. У магазинах «Господарчі товари» споживчої кооперації є чималий вибір ліків у вигляді рідин, порошків та гранул.

Найпоширеніші з них:

Залізний купорос — легкорозчинний зелений кристал. Його розчин застосовують для захисту рослин від грибкових захворювань, лишайників. Використовують також для обеззаражування та знищення акари на вибілених ям.

Розфасовка по 1 кг.

Мідний купорос — легкорозчинний блакитний кристал. Розчином користуються для боротьби з паршею плодів дерев, мільдью винограду, фітофторозом картоплі і помідорів та іншими захворюваннями рослин.

Розфасовка по 1 кг.

Бордоська суміш — складається з мідного купоросу і вапна. Розчином її користуються для боротьби з паршею яблуні і груші, мільдью винограду, фітофторозом картоплі й помідорів, цекоспорозом буряків та ін.

Розфасовка по 900 г.

Хлорокис міді — заміник бордоської суміші. Застосування таке ж.

Розфасовка по 200 г.

Ентобактерин — біологічно активний ефективний препарат. Захищає рослини від шкідників, знищує бур'яни.

Розфасовка по 200 г.

Користуючись засобами захисту рослин, не забувайте про їх токсичність. Застережіть заходів підкажіть докладна інструкція на кожній упаковці. Застосовувати їх треба суворо за призначенням, тоді вони забезпечать найбільший ефект.

Облспоживспілка, Укоопторггреклам.

Зам. 148.

ФІРМИ ПОБУТОВИХ ПОСЛУГ «РАЙДУГА»

ПОТРІБНІ НА РОБОТУ:

тесляр, оббивальник дверей; майстер по ремонту шкір-лантерейних виробів (сумок, портфелів, парасольок та ін.); настроювач музичних інструментів;

вишивальниці весільних рушників (надомниці); майстри по виготовленню штучних квітів (надомники);

водій моторолера, розпилувальник дров, оббивальник; старший майстер бюро побутових послуг; друкарка.

По довідки звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Тімірязєва, 71. Тел. 4-14-41.

Зам. 149.

Уманський державний педагогічний інститут ім. П. Г. Тичини оголошує прийом студентів

НА 1984 — 1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

денного та заочного навчання на факультетах: природничий, спеціальності — біологія і основи сільськогосподарського виробництва (денне навчання), біологія (заочне навчання); підготовки вчителів початкових класів, спеціальності — педагогіка і методика початкового навчання (денне і заочне навчання); підготовки вчителів за-

гальнотехнічних дисциплін і праці, спеціальності — загальнотехнічні дисципліни і фізика (денне навчання), загальнотехнічні дисципліни і праця (заочне навчання).

Документи приймаються: на заочне навчання — з 20 квітня по 31 травня; на денне — з 20 червня по 31 липня.

На заочне навчання заяви приймають від осіб, які працюють в школі або

закінчили педучилище, а також від воїнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії, протягом 3-х років після звільнення, незалежно від місця роботи, а також від осіб, робота яких пов'язана з комуністичним вихованням молоді.

По довідки звертатися на адресу: 258900, м. Умань Черкаської обл., вул. Карла Маркса, 2, приймальня комісія. Зам. 150.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.